

1

COASTA DALMATICĂ

VIPERA

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Vipera este un șarpe foarte veninos. La baza dinților mari de pe falca superioară, se află câte o pungă cu venin care se scurge în corpul animalului mușcat, producându-i moartea. Acest șarpe trăiește în locuri uscate, de preferință la marginea pădurii. Noaptea, vinează rozătoare, broaște și insecte.

1

NATAL

PITONUL ROȘU

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Pitonul roșu este un șarpe neveninos ale cărui dimensiuni poate ajunge până la 10 m lungime. Trăiește mai mult în întunericul pădurilor dese și umede unde se tirăște neobservat prin locurile cele mai puțin accesibile. Vinează diferite mamifere, păsări etc. Omoară prada stringind-o prin încolăcire și apoi o înghite întreagă.

1

INSULELE SONDELE MARI

ȘARPELE AURIU

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Șarpele auriu este un șarpe neveninos, care atinge o lungime de 1,20 m. Trăiește prin arbori, în pădurile întunecoase și umede din regiunea caldă. Se hrănește cu ouă și păsări mici, broscuțe și chiar insecte.

1

MEXIC

CROTALUL

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Crotalul, denumit șarpele cu clopoței, este un șarpe veninos și iute în mișcări. Denumirea de „șarpe cu clopoței” vine de la faptul că atunci când animalul este iritat, inelele de piele năpirlite care nu cad produc, prin mișcarea cozii, un sunet de clopoței. Mușcătura sa este foarte periculoasă, produce moartea.

1

INDIA

COBRA

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Cobra este denumită și naja sau șarpele cu ochelari. Această denumire i-a fost dată pentru că în regiunea cefei, care se poate lăți când se află într-o stare de iritare, are o pată asemănătoare unor ochelari. Mușcătura cobrei este foarte periculoasă. Numai o picătură de venin poate omori chiar și un elefant. Preferă defileurile sau vecinătatea așezărilor omenești.

2

CRIMEEA

GUȘTERUL

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Gușterul are dimensiuni relativ reduse. Corpul său este acoperit cu solzi mici și se termină printr-o coadă lungă, care se rupe ușor. Trăiește în general în regiunile uscate, în stepe, locuri pietroase, expuse soarelui. Preferă uscăciunea și căldura.

2

FLUVIUL NIL

CROCODILUL

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Botul turtit al crocodilului este mai scurt decât al gavialului. Corpul său este alungit cu o coadă turtită și este acoperit cu scuturi de plăci cornoase. E un bun înotător. Se hrănește cu diferite animale mici, acvatice, păsări și mamifere mari. Atacă adesea și omul.

2

FLUVIUL GANGE

GAVIALUL

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Gavialul este un soi de crocodil cu un bot foarte lung, umflat la capăt. Lungimea corpului ajunge până la 6 m. Își duce viața în apă și pe uscat și se hrănește cu diferite animale acvatice.

2

FLUVIUL AMAZON

CAIMANUL

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Caimanul este cel mai mic din subclasa crocodililor, cu care se înrudește. Are auzul și văzul bine dezvoltate; cînd este în apă, e foarte sprinten în mișcări, de aceea vinează cu ușurință animalele acvatice (moluște, pești, păsări de apă, mamifere).

2

INSULA NOUA ZELANDĂ

HATTERIA

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Hatteria este cea mai primitivă dintre reptilele actuale și, totodată, cea mai veche reptilă de pe pămînt; e denumită „fosila vie”. Corpul și capul sînt acoperite cu niște solzi cornoși. Este un animal puțin mobil, trăiește în vizuini și duce o viață nocturnă. Hatteria înoată și poate rezista sub apă mai multe ore. Se hrănește cu viermi, melci și insecte.

3

PATAGONIA

NANDUL

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Nandul este o pasăre mai mică decît struțul cu care seamănă, dar are trei degete la picioare. Aleargă excelent, ajutîndu-se și de aripi, care sînt mai dezvoltate ca la struț, dar care nu-i folosesc pentru zbor. Ouăle sînt clocite numai de masculi. Hrana este variată și constă din vegetale, precum și din diferite animale mici.

3

CIMPIA BĂRAGANULUI

DROPIA

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Deși poate zbura, dropia este o pasăre terestră, alergătoare; are numai trei degete la picioare. Dropioii întrec în greutate un curcan, dar dropiile sînt mai mici. Trăiesc în cîrduri pe marile întinderi ale stepelor, uneori în număr de cîteva zeci. Hrana lor constă din tot felul de semințe, plante, șoareci, șopîrle, gîndaci și diferite larve.

3

REG. FLUVIULUI BRAMAPUTRA

PĂUNUL

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Păunul atinge mărimea unei curci. Penele de deasupra cozii, care pot ajunge la peste 1 m lungime, sînt strălucitor colorate și pot fi ridicate și coborîte după voință. E o pasăre relativ greoaie, zboară puțin, în special cînd se urcă seara în copaci. Se hrănește cu iarbă, semințe, insecte, larve. În stare domestică, există și o varietate albă.

3

INSULA IRIAN (NOUA GUINEE)

CAZUARUL

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Cazuarul este o pasăre asemănătoare cu struțul și adaptată la alergat. Ouăle verzui sînt clocite numai de mascul. Trăiește în păduri. Hrana este aceeași ca a struțului.

3

CHENIA

STRUȚUL

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Struțul este cea mai mare pasăre actuală. Nu poate zbura; aleargă însă foarte iute, întrecînd iuțeala unui cal. Piciorul struțului nu are decît două degete. Ouăle, foarte mari, le pune într-o groapă în nisipul fierbinte și le clocеște pe rînd, ziua femela, noaptea masculul. Se hrănește cu semințe, ierburi, diferite insecte, șoareci, șopirle. E bine adaptat la viața de deșert.

4

MUNȚII ANZI

CONDORUL

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Condorul este o pasăre mută. Trăiește în locurile inaccesibile din munți și este una din cele mai mari păsări de pradă actuale: măsoară 1 m lungime și are o deschidere a aripilor de peste 3 m. Avînd o forță deosebită, este pasărea care zboară cel mai sus — 5 000 m — și pe întinderi de mai mulți kilometri. Se hrănește mai ales cu cadavre, dar atacă și mamifere vii.

4

DEȘERTUL LIBIEI

ȘERPARUL

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Șerparul este o pasăre de pradă. Din cauza unor pene alungite din regiunea capului, i s-a mai dat numele de „Secretar”. Zboară foarte puțin, mai mult umblă. Picioarele sînt foarte lungi, iar degetele și unghiile relativ scurte. Se hrănește cu șerpi, față de veninul cărora — ca și alte păsări ce se hrănesc cu reptile — prezintă o rezistență naturală. Cuibul și-l face pe pămînt sau în tufișuri joase.

4

MUNȚII PIRINEI

ACVILA

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Denumită și pajură, acvila este pasărea de pradă cea mai puternică dintre răpitoarele de zi. Avînd aripi puternice — 2,50 m — ochi ageri, atinge în zbor înălțimea de circa 4 000 m, de unde atacă fulgerător chiar și animalele mari. Se cunosc cazuri cînd a atacat și omul. Trăiește în marile masive muntoase iar cuibul și-l face în copacii înalți sau în stîncile inaccesibile. Se găsește și în munții noștri, unde este protejată de lege.

4

MUNȚII HIMALAIA

ZĂGANUL

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Zăganului i se mai spune și vulturul bărbos, pentru că sub cioc are un smoc de păr negru și aspru. Este o pasăre puternică, măsoară 2,60 m cu aripile întinse. Se hrănește mai ales cu cadavre. La nevoie, atacă și animale mici. Mănîncă și oase; pe cele mari, ca să le sfărîme, le lasă să cadă de la înălțime.

4

AUSTRALIA

URAEȚUL

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Uraetul — vulturul australian — este un răpitor de zi. Picioarele sale sînt prevăzute cu gheare foarte puternice. Atacă în special puii marsupialelor, atunci cînd nu sînt adăpostiți în punga maternă.

5

REG. FLUVIULUI VOLGA

MISTREȚUL

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Mistrețul este porcul sălbatic caracteristic pădurilor de foioase. Trăiește și în regiunile de stuț (Delta Dunării). Are vederea slabă, în schimb mirosul și auzul sînt foarte dezvoltate. Este un bun înotător. Trăiește în grupuri și nu atacă omul decît cînd este rănit. Stă în timpul zilei ascuns, ieșind doar noaptea după mincare. Se hrănește cu buruieni, rădăcini, ciuperci, larve, fructe sălbatice, jir și ghindă.

5

PODIȘUL GUYANELOR

PECARI

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Pecari este un fel de porc, deosebindu-se însă de acesta prin faptul că nu are coadă iar la picioarele din spate are numai 3 degete. Are simțurile atenuate, afară de auz și miros. Bun înotător, trăiește în turme, în pădurile mlăștinoase. Hrana lui este constituită din fructe, rădăcini, precum și din animale nevertebrate. Duce în special o viață nocturnă. Carnea și pielea sa sînt mult căutate.

5

INSULELE SULAWESI (CELEBES)

BABIRUSA

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Babirusa este denumită de băștinași „porcul-cerb”. Corpul său este lipsit de păr. Colții de pe maxilarul superior, îndreptați în sus, străbat pielea botului și ajung la dimensiuni foarte mari. Trăiește în turme în regiunile mlăștinoase și este un bun înotător. Doarme ziua și umblă mai mult noaptea; evită omul. Se hrănește cu ierburi și rădăcini.

5

REG. FLUVIULUI ZAMBEZI

FACOCERUL

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Caracteristica facocerului este botul lui mare și turtit, cu trei perechi de creștături mari în formă de negi, precum și niște colți mari, curbați. În contrast cu capul lui mare, trupul este zvelt, iar picioarele subțiri. Trăiește în turme, în savanele cu tufișuri și face numeroase pagube în culturile indigenilor.

5

PENINSULA MALACA

PORCUL DUNGAT

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Caracteristica porcului dungat este dunga albă ce se întinde de la rit până la grumaz. Rămător, se hrănește cu rădăcini sau cu fructe căzute de pe copaci. Prin domesticire, s-au obținut rasele de porci domestici din sudul Asiei, care mai apoi încrucișate cu rasele provenite din porcul mistreț, au dat actualele rase domestice de porci.

6

PENINSULA SCANDINAVICĂ

RENUL

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Renul, animal ierbivor specific nordului, trăiește în turme, fiind adaptat vieții în regiunile cu zăpadă veșnică. Este foarte prețuit, deoarece carnea lui este comestibilă, coarnele și oasele servesc la confecționarea arcurilor și harpoanelor, pielea la acoperirea locuințelor; din tendoane se fac fibre pentru cusut, iar din blană, vestimente călduroase. Domesticit, renul este folosit de om pentru tracțiune.

6

DEȘERTUL GOBI

CĂMILA BACTRIANA

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Cămila trăiește în regiuni cu temperaturi scăzute. Se hrănește cu plante din deșert, dar când este înfometată mănincă orice. Se poate lipsi de apă, mîncînd zăpadă. Domesticită, este folosită la tracțiune, căratul poverilor, călărit, fiind de mare ajutor omului în călătoriile prin regiunile muntoase ale Asiei Centrale. Carnea, laptele și îndeosebi părul cămilei sînt foarte prețuite.

6

MUNȚII ANZI

LAMA

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Lama se deosebește de cămilă prin talia ei mică și prin lipsa cocoșelor. Este un animal de munte ager și sprinten. Ajunge pînă la 1,20 m înălțime. Lama a fost domesticită încă de către incașii din Peru, care au folosit-o pentru carne și lapte, căratul poverilor în munți, precum și pentru blană. Trăiește în turme, hrănindu-se cu vegetația munților.

6 QUEENSLAND

CANGURUL

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Cangurul este cel mai mare ierbivor din Australia. Are vâzul ager și poziția capului verticală. Salturile sale pot depăși chiar 10 m. La nevoie, se apără de dușmani cu ghearele de la labele din spate. În caz de primejdie, se salvează prin fugă. Naște un pui foarte mic care, imediat ce este născut, se dezvoltă în punga marsupială unde se găsesc și mamelele. Localnicii folosesc carnea sa, iar pielea și părul sînt industrializate.

6 SAHARA

DROMADERUL

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Dromaderul este un rumegetor foarte răbdător la foame și la sete și se hrănește cu vegetația săracă din deșert. Domesticit de om, îi este de mare folos, fiind utilizat la tracțiune, călărie și îndeosebi pentru cărat poveri. El poate parcurge astfel distanțe mari. Părul scurt și moale este foarte prețuit.

7 INSULELE MOLUCE

ANOA

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Anoa este un bivol mic, primitiv, care ajunge la abia 1 m în greabăn. Corpul său este zvelt, picioarele subțiri, seamănă cu antilopa. Hrana sa este constituită din ierburi sau din frunziș de pădure. Trăiește în păduri, de preferință în locurile umede, mlăștinoase.

7 REG. FLUVIULUI ORANGE

BIVOLUL SĂLBATIC

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Bivolul sălbatic african îi place mai mult în apă. Se adună în turme și duce mai mult o viață nocturnă. Masculii bătrîni devin singuratici. Vinătoria de bivoli este socotită cea mai periculoasă, deoarece animalul, rezistent la gloanțe, poate ucide în furia lui orice om întilnit.

7

REG. FLUVIULUI MISURI (PARCUL
YELLOWSTONE)

BIZONUL

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Bizonul este un mamifer care, în trecut, trăia în turme uriașe, de zeci și sute de mii de capete, în preriile nesfârșite. Deși masiv, galopează tot atât de rapid ca și un cal. Bun înotător, poate traversa fluvii largi. Astăzi, turmele sînt refăcute în rezervații.

7

PODIȘUL TIBET

IACUL

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Cu toate că iacul este un animal mare, cu greabăn înalt și simțurile bine dezvoltate, este sperios. Adaptat temperaturii scăzute de pe înălțimi, este foarte păros. Trăiește în turme de sute de capete, paște noaptea, iar ziua se odihnește. În stare domestică, este folosit pentru călărit, cărat poveri, tracțiune, pentru lapte și carne.

7

BELOVEJA

ZIMBRUL

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Zimbrul este cel mai mare ierbivor din Europa; are o statură masivă și greoaie, cu greabănul foarte înalt. Trăiește în turme mici și se hrănește cu iarbă și frunze. Ajunge pînă la vîrsta de 30—50 ani. El a fost cîndva mai răspîndit, însă a dispărut, deoarece a fost vînat în mod nesocotit de om. Astăzi se găsesc și la noi, în număr restrîns, în rezervația Hațeg.

8

MUNȚII SIERRA MADRE

PUMA

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Puma sau leul american este un mamifer care are o talie mai mică decît leul african. În același timp, este de o suplețe și de o agilitate deosebită. Cel mai dezvoltat simț este auzul; vede mai bine noaptea, cînd vinează, iar ziua doarme în arbori. Nu atacă omul și se ferește cu grijă de el.

8

MUNȚII ATLAS

LEUL

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Leul este cel mai puternic carnivor din prezent, pe drept denumit „regele animalelor”. Atinge 3,60 m pînă la vîrfurile cozii. Leoaica e ceva mai scundă și nu are coamă. Spre deosebire de majoritatea felidelor, nu numai că pîndește prada, dar o și urmărește și vînează în grup. În ciuda celor 200 kg, sare pînă la 4 m înălțime, însă nu se cațără în arbori. Este un animal nocturn. Nu atacă omul decît în cazuri foarte rare.

8

BENGAL

TIGRUL

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Tigrul este unul dintre cele mai puternice carnivore. Nocturn și îndeobște singuratic, trăiește de preferință în pădurile de munte și în pădurile mlăștinoase din regiunea tropicală. Prada sa constă din cerbi, căprioare și mistreți. În unele regiuni atacă și omul. Este vînat pentru blana sa și pagubele pe care le aduce. Vîntoarea lui este periculoasă, pentru aceasta sînt folosiți elefanți dresați anume.

8

ȚARA ARNHEM

PISICA CU PUNGĂ

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Denumită și Dasyurul, pisica cu pungă este un mamifer ce se aseamănă foarte mult în obiceiuri cu pisica sălbatică și cu jderii. Ca și aceștia, se cațără cu abilitate în arbori și își face cuibul în scorburile copacilor. Se hrănește cu diverse mamifere și rozătoare. Puii se nasc prematur și de aceea părinții îi poartă un timp într-o pungă de la pîn-tece, ca și cangurii.

9

INSULA SUMATERA (SUMATRA)

PANTERA NEAGRĂ

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Pantera Neagră se deosebește de pantera africană doar prin culoarea sa neagră. Altfel, este tot atît de singeroasă și de temut. Este de o agilitate remarcabilă, cățărîndu-se cu ușurință pe arbori, de unde sare asupra prăzii. Singuratică și nocturnă, atacă frecvent omul.

9

REG. FLUVIULUI ORINOCO

JAGUARUL

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Jaguarul este cel mai mare și mai de temut carnivor din America de Sud. Animal singeros, activ îndeosebi noaptea, atacă cu multă abilitate chiar mamiferele cele mai mari. Viețuiește în păduri și în pampasuri, în preajma fluviilor. Se cățăra cu agilitate în arbori și poate înota cu ușurință. Este un animal periculos și pentru om.

9

MUNȚII TEAN-ȘAN

IRBISUL

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Denumit și Uncia, irbisul este pantera de zăpadă care trăiește în regiunea munților cu zăpezi veșnice. Se aseamănă cu leopardul. Blana groasă este o adaptare la temperatura scăzută din regiunile unde trăiește. Nocturn și singuratic, este un carnivor de temut și face mari pagube printre viețuitoarele acelor regiuni.

9

NIGERIA

PANTERA

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Pantera sau leopardul, cum mai este denumită, este un carnivor care trăiește atât la munte, unde ajunge pînă la 3500 m altitudine, cît și în pădurile de la șes. Se poate cățăra cu agilitate în copaci. Blana sa are perii mai scurți; la colorit și talie diferă după regiunile unde trăiește. Pantera, crudă și foarte abilă, curajoasă și puternică, atacă năpraznic prada pe care o pîndește. Vinarea ei este întotdeauna periculoasă.

9

MUNȚII CARPAȚI

RISUL

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Risul are acest nume din cauza gurii pe care o ține de parcă ar rîde. De talie relativ potrivită, risul este un animal agil și iute; duce o viață mai mult terestră, printre stînci, între defileuri descoperite etc. Se poate cățăra cu multă ușurință pe copaci. Este foarte stricător, omoară mai mult decît poate minca. Face victime printre căprioare, capre negre, cocoși de munte etc.

10

REGIUNEA LACULUI NYASSA

CIINELE SĂLBATIC

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Semănând la talie cu lupul, ciinele sălbatic african este un animal stricător. Trăiește în haite în regiunile de șes și atacă animale sălbatice și domestice. Este un animal specific faunei africane.

10

MUNTII URALI

LUPUL

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Lupul trăiește în locuri foarte variate ca mediu și altitudine. Astfel, începând de la baltă, din stufăriș, din deșerturi, stepe, păduri de șes și de munte și până în regiunile alpine, este găsit pretutindeni. Umblă în haite, în special iarna, atacând căprioare, cerbi, mistreți și mai ales vite domestice. Deși crud și puternic, lupul nu atacă omul decât în iernile foarte geroase, când nu are ce mânca, când este turbat sau când omul a murit de ger. Din cauza marilor pagube pe care le produce, lupul este vînat fără cruțare.

10

INSULA TASMANIA

LUPUL CU PUNGA

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Lupul cu pungă, denumit și Tylacinul, se aseamănă în privința hranei și a aspectului cu lupul. Este un animal puternic și îndrăzneț, atacînd chiar și cangurul. Locuiește în grote întunecoase, deoarece lumina îl supără. În timpul zilei stă ascuns, iar noaptea iese după pradă. Este vînat de localnici cu ajutorul ciinilor, împotriva cărora luptă cu disperare.

10

PAMPAS

LUPUL CU COAMA

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Numit și lupul roșu american, lupul cu coamă se distinge prin picioarele sale lungi, botul ascuțit și urechile mari. Se hrănește cu diferite vertebrate mici și cu fructe. Pentru a dezgropa micile rozătoare din vizuinele subterane, se folosește de dinți și nu de labe, cum fac celelalte specii înrudite. Naște numai doi pui.

10

MONGOLIA INTERIOARA

DOLUL

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Denumit și ciinele sălbatic asiatic, dolul seamănă cu lupul. Vinează în haite care sînt formate dintr-o familie sau grupe de familii. Astfel, poate ataca ierbivore mari, cum sînt bivoliile sălbatice din Asia. Contrar obiceiurilor celorlalte animale cu care se înrudește, dolul vinează ziua.

11

MUNTII VOSGI

URSUL BRUN

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Ursul brun este cel mai puternic carnivor din Europa. Se poate cățăra lesne în arbori și poate alerga în salturi mari; este inteligent, șiret și prudent. Cînd e rănit sau este surprinsă ursoaica cu pui, atacă și omul. Altfel, în general, fuge de om. Trăiește în regiunea de pădure. Iarna se retrage în birlog, într-o semihibernare (amorțire) și nu se hrănește. Hrana sa este foarte variată, este omnivor.

11

PENINSULA TAIMİR

URSUL ALB

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Ursul alb este cel mai mare reprezentant al carnivorelor, atinge o tonă în greutate și 2,60 m în lungime. Viețuiește în preajma Polului Nord, în regiunile ghețurilor și al zăpezilor veșnice. Se hrănește cu pești și focce pe care le prinde în apă, fiind un bun înotător. Ursul alb nu hibernează și atacă întotdeauna omul. Blana sa este foarte călduroasă și servește la confecționarea îmbrăcăminții indigenilor.

11

ANGOLA

HIENA BRUNĂ

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Hiena brună este un carnivor de dimensiunea unui ciine mare. Picioarele anterioare sînt mai lungi decît cele posterioare și sînt prevăzute cu unghii puternice, folosite la dezgroparea cadavrelor de animale cu care se hrănește. Are fălci și dinți foarte puternici cu care poate sparge oasele. Trăiește în savane și semideșerturi, urcînd adesea și în munți.

11

MUNȚII ALPII AUSTRALIENI

KOALA

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Koala este denumit și ursul cu pungă, datorită pungii care se află în regiunea pintecului, unde-și crește puilul; mai târziu, acesta stă agățat de spatele mamei. Atinge o lungime de 60 cm. Trăiește în arbori; având unghiile foarte dezvoltate, este un bun cățărător. Se găsește numai în Australia și nu are nimic comun cu caracterele celorlalți urși, afară de înfățișarea sa.

11

MUNȚII STÎNCOSI

BARIBALUL

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Baribalul este ursul negru american, de mărime mijlocie; sprinten, poate înota și se poate cățăra cu ușurință în arbori. Atinge o lungime de 1,50—2 m. Este omnivor, se hrănește cu fructe, semințe, miere de albine, pe care o culege din fagurii sălbatici, însă și cu insecte, melci și viermi. Nu atacă omul.

12

CONGO

GORILA

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Gorila face parte din maimuțele superioare, are talia cea mai mare și ajunge pînă la 2 m înălțime. Nu are coadă. Membrele anterioare, destul de lungi, îi servesc de sprijin cînd merge pe pămînt. Trăiește în familii, în pădurile tropicale, mai mult pe pămînt. Se hrănește cu fructe, rădăcini și lăstări.

12

REG. FLUVIULUI PARAGUAY

MAIMUȚA URLĂTOARE

©2010, Remus Mihai RAJNITA

Denumită și caraya, maimuța urlătoare este un mamifer care face parte dintr-o ramură veche de maimuțe, mult diferențiată. În gît are un organ de rezonanță cu ajutorul căruia poate scoate niște sunete puternice, de unde îi vine și numele. Trăiește exclusiv pe arbori. Se hrănește ca orice ființă omnivoră.

12

GIBRALTAR

MAGOTUL

Magotul este o maimuță care trăiește în regiunile stincoase. Are primul deget al membrilor anterioare bine dezvoltat și opozabil. În Europa se găsește numai pe stîncile Strîmtorii Gibraltar; este singura maimuță europeană și, de altfel, într-un număr destul de redus.

8

MUNȚII ALPI

PISICA SĂLBATICĂ

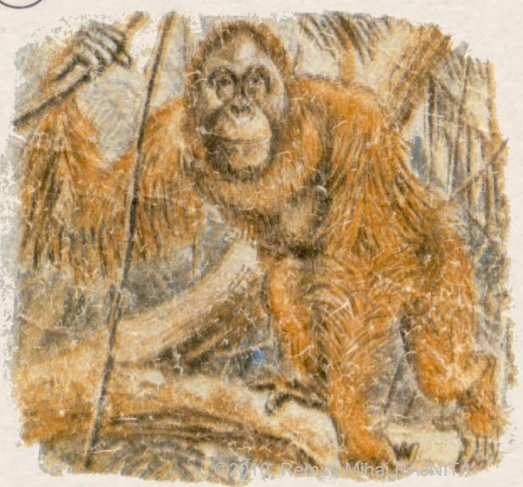

Foarte răspîdită în pădurile europene, pisica sălbatică este mai mare decît cea domestică. Veșnic însetată de singe, atacă cu predilecție păsări și mamifere mici, pe care le prinde cu ușurință, șiretenie și agilitate. Pisica sălbatică caută hrana mai mult noaptea, ziua stînd ascunsă. Prin distrugerile care le face, ea aduce mari pagube, în special economiei vinătorești.

12

REG. GOLFULUI TONKIN

URANGUTANUL

În limba băștinașului „omul copacilor” este o maimuță superioară, cu talia pînă la 1,50 mînălțime. Membrele inferioare sunt mai lungi. În jurul gurii are două smocuri lungi de păr, ca niște mustăți. Duce o viață singuratică, coboară rar pe pămînt. Își face cuibul în arbori, unde naște și puii. Reaiește numai în pădurile din insulele Sumatra și Borneo.

12

INSULA BORNEO

GIBONUL

Este o maimuță mică, cu un corp zvelt, fără coadă, cu mâini foarte lungi. Este un animal care trăiește numai în arbori, sărind de la un copac la altul, după o balansare prealabilă, peste 10 m. Pe pămînt merge în poziție semiverticală. Hrana gibonului este constituită din fructe, lăstari tineri și diferite semințe.

